

Nebojša Nikolić - Nik

Nebojša Nikolić je rođen 3. januara 1958. godine u Beogradu. Odrastao je u Ivankovačkoj ulici, u Beogradu, nedaleko od terena OKK Beograda, u skromnoj i čestitoj porodici. Majka mu je bila šnajderka i domaćica, otac varilac. Još kao dete rastom je pretekao vršnjake.

Oduvek je voleo sport. U tim prvim dečačkim danima sportskog traženja, bavio se odbojkom, vaterpolom, plivanjem, fudbalom. Onda je jednog dana, dok je igrao košarku, Ivankovačkom prošao čovek koji je zastao i prepoznao Nebojšin talent – predložio mu je da dodje na jedan trening OKK Beograd. Bio je to Branislav Rajačić, koji je tih godina nepogrešivo otkrivao mlađe talente.

Nebojša Nikolić je imao je trinaest godina. Vrlo brzo je Rajačić o njemu govorio kao o zvezdi i košarkaškom blagu. Već u tim prvim danima košarkaški profesionalci prepoznali su njegov talent i s pravom ga nazvali, do danas, najtalentovanim mlađim košarkašem sa ovih prostora.

Bio je visok i izrazito lep, zbog čega mu je sa košarke mnogo drugih stvari odvilačilo pažnju. Zvali su ga nestašnim dečkom OKK Beograda, popularan nadimak mu je bio "Nežni". Radoznao po prirodi, hedonista, nije bio sasvim posvećen košarcu. To ga je kasnije odvelo drugačijim putevima.

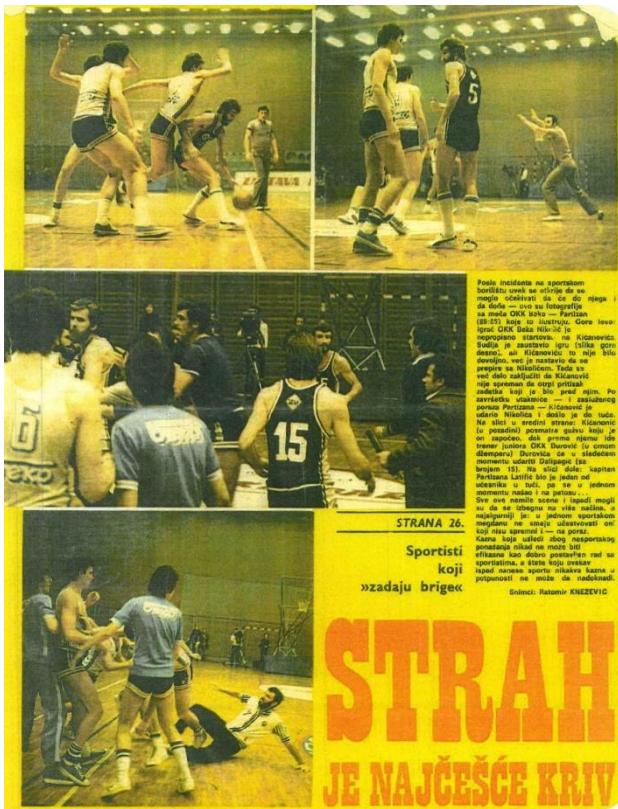
Košarku je igrao iz ljubavi, bilo je to vreme van svih kalkulacija. Mnogi stručnjaci su dolazili na treninge OKK Beograd (tada "Beko"), da vide dečaka takvog talenta.

Za samo tri godine, već sa svojih šesnaest bio je standardni prvotimac i to ne sa klupe već sa punom košarkaškom minutažom. Sa 17 godina je tadašnjem slavnom Krešimiru Čosiću dao 22 koša u Pioniru u utakmici koju je OKK Beograd pobedio sto je bio jedan od retkih poraza Zadra te sezone.

Stoje: Zdravko Rajačić, Erkić, Bosnić, Knežević, Djurić, Nikolić, Žižić, Djurović, Branislav Rajačić
Sede: Kotarac, Mile Obradović (Badža), Kvrgić, Mitrović, Simendić, Kovačević, Gavrilović, Stojanović, Marojević, Ivanović, Veljović

Ostaće upamćen i po čuvenoj utakmici protiv Partizana u Šumicama koju je OKK Beograd pobedio i praktično oduzeo titulu Partizanu te godine. Genijalnost trenera Rajačića je prevagnula jer je postavio nižeg Ristanovića da čuva Dalipagića, tada najboljeg strelca Jugoslavije, a višeg Nikolića je zaduzio da čuva Kićanovića u to vreme najboljeg igrača u Jugoslovenskom prvenstvu. Obojca su izvanredno obavila posao, OKK Beograd je pobedio, a po završetku utakmice je izbila tuča na terenu jer je Nikolić sve vreme provokirao Kićanovića koji ga je na kraju udario.

NEUGODNI ODJEK INCIDENTA S UTAKMICE BEKO - PARTIZAN **Loptom u koš, a ne šakom u glavu**

- Incident kojeg je inicirao košarkaški reprezentativac Dragan Kićanović samo je dokaz »zvjezdanih« i ponašanja igrača koji ne shvaća da je na pogrešnom putu ● Kako će reagirati disciplinski sudac?

BEograd — Incident kojog su izazvali fudbaleri učenika na školi je bio vrlo teški i veliko ogroženje u sportskim (i ne samo) njima. Krugovima Beograda. Naši učenici su učestvovali u takmičenju, ali u jednoj pozasajama moćnici odavno nijesu počekali manje pospešenim putem da ih ukloniti sa igre i u subotu. Nekoliko načinova gubive sjeti da su u takmičenju nastupili učenici srednjih škola, ali u vremenu zvezda — asimilirane prigode.

STO KAZU BEODRASKI [IZVJESTITELJ]

»Za skandal – primjerna kazna«

Na opisanim stranicama nevjerojatno je
čitav vijestnik bio pod kontrolom i pod
nastojanjem RENCO-a – tvrtke koja
je u posjedovanju Željka Čičeka, po
čiji je predsjednik i vlasnik. Uz pomoć nad
ređenih novaca, RENCO je uspio dobiti
pod kontrolu »Beogradskog izvještajnika«.

Pad nastojanja »Skandal« – domaćeg
vijestnika s najvećim brojem čitača – u
četvrti razdoblju (oktobar-kontrola) u
prvoj godini postojanja (1990.) bio je
veliki. Uz pomoći novaca, RENCO je
uspio dobiti pod kontrolu i »Beogradski
vjesnik«, časopis koji je u vlasništvu
članova »Slobodne demokratske partije«.

Citat (članak) očitava se uvećanom stilu, ali i u nekim delovima je mogao biti nečitljivo, jer su u nekim delovima bili preveliki slovovi, a u drugim delovima prekratki.

ОКК БЕКО ЗАСЛУЖЕНО

● Успех младог тима, који је сјајно предводио репрезентативац Рајко Јикић, је изненадење, али и праведна награда за веома добру игру у којој су надиграли шампиона

ШАМПИОН је изгубио другу битку у присуству. У дуелу са ОКК Беком „Црно-бели“ нису имали ни снаге ни иерава да стигну до успеха.

ОКК Беко је заслужено победио са 63:85 (44:41) и тако, на најбољи начин потврдио велику вредност свог тима, а шампиону уманио изгледе да сачува титулу првака.

Утакмица је била врло бурна. Већ од самог почетка ОКК Беко је повео са 8:2, затим са 18:11, да би до краја меча био у предности. Кошаркаши Партизана успевали су само да изједначе

ТО ИМ НИJE ТРЕБАЛО

ПОСЛЕ утакмице дошло је до инцидента. Кошаркашима Партизана, Кийановићу и Далићагићу, војма је тешко пао, овај неочекивани пораз паду када је меч завршен да извонили - себи да реагују, како то не приличи шампионима.

На терен су утргчали и глађаоци, почела је оштита јунаца, било је и песничена, али, на сву срећу, све је кратко трајало, јер је ред брзо успостављен.

Шта ће учинити надлежни кошаркашки форуми?

результат, али ниједном нису били у војству.

Због свога тога тријумф „мала-вих“ је чист као суда.

Највиша драма било је у самом финишу. Четири минута пре краја Партизан је успео да изједначи резултат на 73:73. Тада је почела грчевита борба за

Камера нашеј фотокореспондента Ж. Клајсера забележила је трепутак када је после завршеног меча између Бека и Партизана на терену настала велика тужва проткана жестоким ударцима. Све је, на сву срећу кратко трајало. Била је то веома ружна слика која не приличи кошарци, и зато је што пре треба заборавити, са надом да се никад више неће поновити.

OKK Beograd 1979 godina

Стоје: Радаћић, Милић, Мићевић, Марковић, Вукићевић, Ђурић, Маројевић, Жижић, Јуковић,
Чуће: Николић, Шувак, Ристановић, Радовић, Симендић, Зупанчић, Марковић

Igrao je na Prvenstvu Evrope za kadete kada je Jugoslavija osvojila bronzanu medalju, i na dve juniorske Balkanijade, 1975 (prvo mesto, zlatna medalja) i 1976 (drugo mesto, srebrna medalja), ali je zbog operacije nosa propustio juniorsko Prvenstvo Evrope 1976. godine u Santjago de Komposteli, na kome je Jugoslavija osvojila prvo mesto.

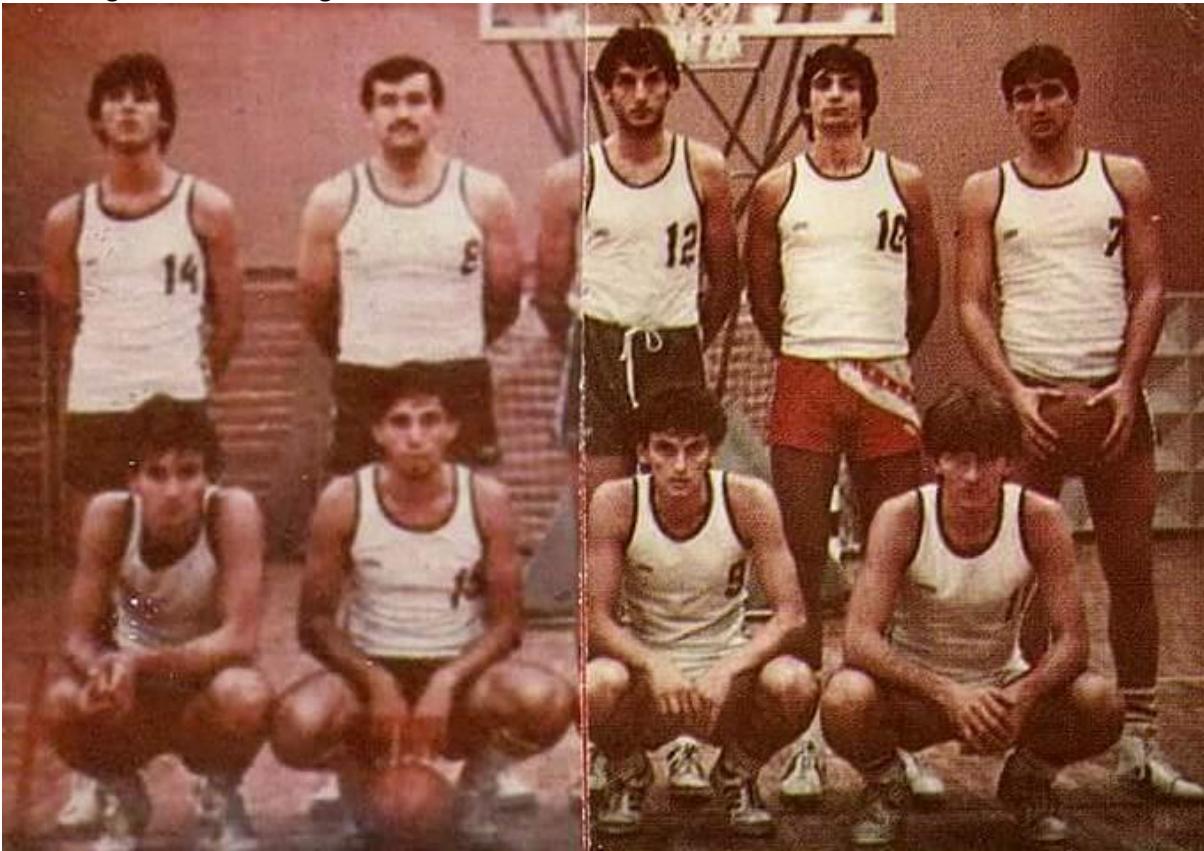
OKK Beograd sezona 1983/1984

Gornji red: Milošević, Grujić, Živanović, Ristanović, Jokanović, Milanović, Dragović

Donji red: Nikolić, Mićević, Milekić, Mihajlović, Žugić, Dragović, Medić, Vezović

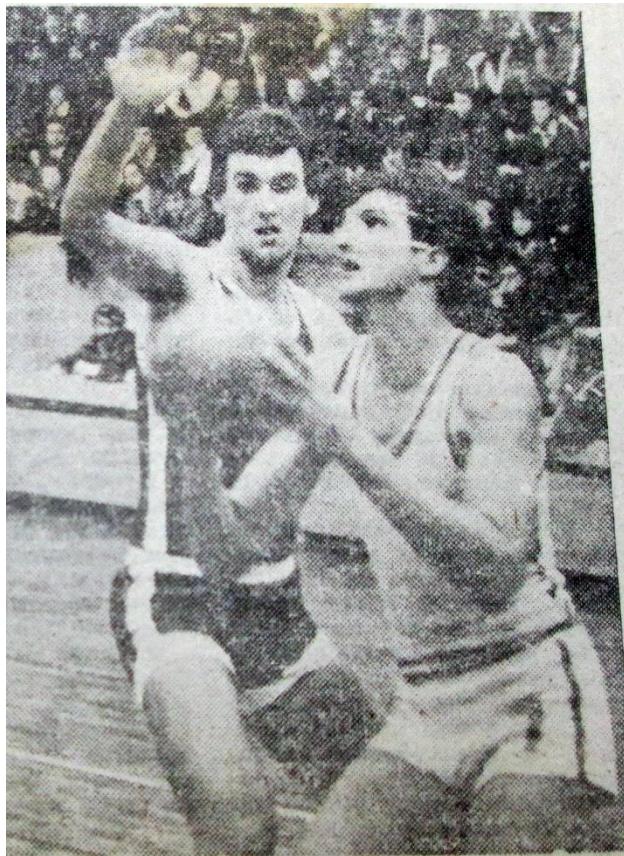
OKK Beograd 1984 – 1985 godina

Gornji red: Dragović, Karaman, Marojević, Mihajlović, Nikolić

Donji red: Milosević, Simendić, Jokanović, Živanović

U OKK Beogradu je odigrao 11 ligaških sezona, postigao 2.201 koš, na 201 utakmici (11 koševa u proseku) i nalazi se na 14 mestu na listi najboljih strelaca OKK Beograda svih vremena.

ЛЕД СЕ ТОПИ У ШУМИЦАМА: Беко је декласирао Задране и победио са два. Небојша Николић (7) дао је велики удео успеху „плавих“. Видимо га како скок-шутем постиже коцни поред Скрочеве и Остарчевића (13) (Снимио: Д. Поповић Слика)

U 21. godini odlazi u Švajcarsku, u „Le Mans“. Po povratku igra u svom matičnom klubu OKK Beogradu, ali rastrzan mladalačkim godinama i drugim životnim interesovanjima. Bavljenje košarkom prekidao je više puta, a košarkašku karijeru završava u KK Loznica.

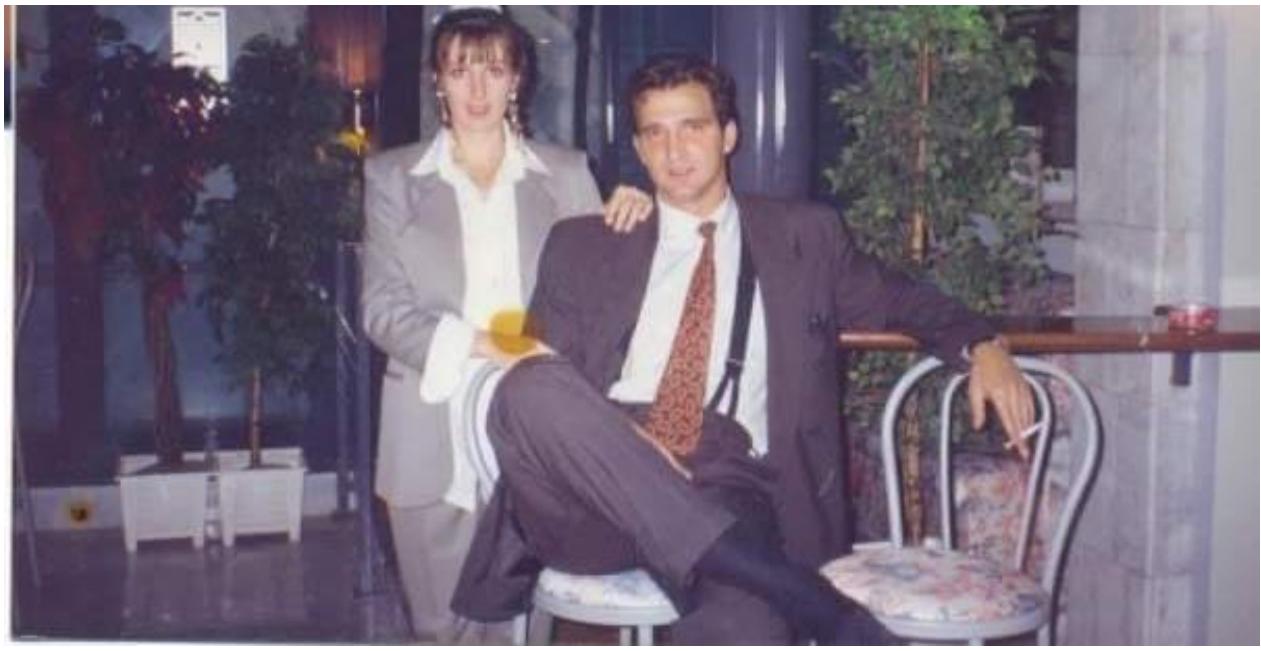
Bio je preteča današnjih košarkaša izrazite atletske gradje, visoko krilo, snažan dvometraš do tada nevidjenog ulaza na obruč i prodornosti. Retko ćete sresti one koji su gledali njegove utakmice, a koji neće spomenuti njegov talent koji na žalost nije pretočio u vanserijskog igrača kakav je mogao da bude.

Po zavrsetku kosarkaske karijere diplomirao je na Ekonomskom fakultetu u Beogradu i otvorio godinama prestižni kafe klub „KP“ u samom centru Beograda, u Cetinjskoj ulici.

Otac je dvojice sinova Andrije i Nikše. Ovaj drugi, Nikša Nikolić, nasledivši očev talent i genetiku i sam je zaigrao košarku, koja mu je pomogla da dobije veliki broj dobrih ponuda i, uz igru u NCAA, diplomira ekonomiju na prestižnom njujorškom univerzitetu, dok je Andrija nastavio sa vodjenjem kafea.

U poslednjim godinama života, upravo su mu sinovi bili izvor životne radosti. Nikšina uzlazna košarkaška putanja vratiла ga je sportu koji je nekada mnogo voleo i kome je bio posvećen.

Vezan za postelju, pratio je svaki Nikšin korak i radovao se svakoj javno izrečenoj pohvali ili dobrom košarkaškom potezu sina. Bilo je to za njega kao da je neko nastavio tamo gde je on sam zastao, vodjen beogradskim uzburkanim duhom, mlađošću, mnogobrojnim interesovanjima i hedonizmom koji je obeležio njegov put.

Nebojša Nikolić – Nik ostaće u istoriji Beograda i Jugoslavije upamćen kao jedan od najlepših i najzgodnijih sportista, Beogradski šmeker posebnog šarma i senzibiliteta, beogradski mangup za kojim su uždiale mnoge devojke. Bio je čovek čistog srca i izuzetne inteligencije. Ostao je upamćen – utkan u OKK Beograd i grad u kome je odrastao.

Umro je 15. Juna 2019, u 61 godini života u naručju svog sina Andrije posle duge i teške bolesti.

